

Велике відро

Василь Сухомлинський

До школи прийшло чотирнадцятеро діток поливати сіянці яблунь — шкілку. Особливо щедро їх треба поливати восени, коли земля стає суха від літньої спеки.

Учитель поставив біля шкілки чотирнадцять відер. Тринадцять маленьких, а чотирнадцяте — велике.

Діти швиденько розібрали маленькі відерця. Залишилось одне — велике. І один учень без відра zostався — маленький синьоокий Мишко. Він був повільний, задумливий.

— Що ж, Михайлику, — мовить учитель, — бери велике, носитимеш по піввідра.

Діти стали поливати яблуньки. Усі носять маленькими відерцями, а Михайлик — великим. І набирає не по піввідра, а повне.

Усім носити легко, а Мишкові важко.

А одна дівчинка й каже:

— Не треба гав ловити, Михайле. Скоріше було б маленьке відерце брати.

А хтось і засміявся.

Ось і закінчили поливати.

Учитель каже:

— Тепер ідіть у сад, нарвіть собі по повному відру яблук і несіть додому. Пригостите своїх рідних.